

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова Приймальної комісії,
Ректор Херсонського державного університету

Олександр СПІВАКОВСЬКИЙ

«14» травня 2022 р.

ПРОГРАМА

Вступного випробування з
адміністративного та кримінального права України
для здобуття рівня вищої освіти «магістр»
на основі базової або повної вищої освіти
(денна, заочна форми навчання)

Галузь знань: 26 Цивільна безпека

Спеціальність: 262 Правоохоронна діяльність

Херсон 2022

Затверджено на засіданні приймальної комісії Херсонського державного університету (протоколу № ____ від _____ 2022 року)

Укладачі програми:

В.М. Стратонов,
професор кафедри національного,
міжнародного права та правоохоронної
діяльності, доктор юридичних наук,
професор

О.М. Проценко,
доцент кафедри національного,
міжнародного права та правоохоронної
діяльності, кандидат юридичних наук,
доцент

ЗМІСТ

1. Загальні положення.....	с. 4–5
2. Зміст програми.....	с. 6–20
3. Перелік питань, що виносяться на фахове вступне випробування	с. 20–22
4. Список рекомендованої літератури.....	с. 22–25
5. Критерії оцінювання знань фахового вступного випробування.....	с. 25–28

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Програма фахового вступного випробування для абітурієнтів, які вступають на навчання для здобуття рівня **магістра** на основі базової або повної вищої освіти розроблена відповідно до:

- Закону України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р. № 1556-VII (із змінами та доповненнями);
- Положення про освітньо-кваліфікаційні рівні (ступеневу освіту), затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 20 січня 1998 р. № 65;
- Порядку визнання здобутих в іноземних вищих навчальних закладах ступенів вищої освіти, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 05 травня 2015 року № 504, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 27 червня 2015 року за №614/ 27059;
- ДК 003: 2010 Державний класифікатор України: Класифікатор професій;
- ДСВОУ-2001 Державний стандарт вищої освіти України. Перелік кваліфікацій за відповідними освітньо-кваліфікаційними рівнями;
- ГСВОУ БП-02 Галузевий стандарт вищої освіти України. Засоби діагностики якості вищої освіти;
- ГСВОУ БП-02 Галузевий стандарт вищої освіти України. Освітньо-професійна програма підготовки.
- Наказ Міністерства освіти та науки від 22 жовтня 2020 року про затвердження Стандарту вищої освіти: другого (магістерського) рівня. Галузь знань 26 «Цивільна безпека», спеціальність 262 «Правоохоронна діяльність».

Організація та проведення фахового вступного випробування відбувається відповідно до Правил прийому до Херсонського державного університету у 2022 році.

Мета вступного випробування – відбір претендентів на навчання за рівнем вищої освіти магістр.

Форма вступного випробування: вступне випробування проводиться у формі співбесіди.

Тривалість вступного випробування – 20 хвилин.

Результат вступного випробування оцінюється за шкалою від 0 до 200 балів.

Порядок проведення фахового вступного випробування.

Під час проведення вступного випробування не допускається користування електронними приладами, підручниками, навчальними посібниками та іншими матеріалами, якщо це не передбачено рішенням Приймальної комісії. У разі використання вступником під час вступного випробування сторонніх джерел інформації (у тому числі підказки) він відсторонюється від участі у випробуваннях, про що складається акт. На екзаменаційній роботі такого вступника член фахової атестаційної комісії вказує причину відсторонення та час. При перевірці така робота дешифрується і за неї виставляється оцінка менше мінімальної кількості балів, визначеної Приймальною комісією та Правилами прийому, для допуску до участі в конкурсі або зарахування на навчання поза конкурсом, незважаючи на обсяг і зміст написаного.

Вступники, які не з'явилися на фахове вступне випробування без поважних причин у зазначений за розкладом час, до участі у подальших екзаменах і конкурсі не допускаються.

2. ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Розділ I: Адміністративне право

ТЕМА 1. ПРЕДМЕТ ТА МЕТОД АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА

Предмет адміністративного права. Метод правового регулювання. Адміністративне право як галузь, наука та навчальна дисципліна. Наука адміністративного права. Історія розвитку адміністративного права.

ТЕМА 2. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА

Публічне право та його суть. Адміністративне право як складовий елемент публічного права та його відмежування від приватного права.

ТЕМА 3. СИСТЕМА АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА

Система адміністративного права України. Роль адміністративного права в правовій системі України. Зв'язок адміністративного права України з іншими галузями права України. Загальна частина адміністративного права. Особлива частина адміністративного права.

ТЕМА 4. ПРИНЦИПИ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА

Загальні та спеціальні принципи адміністративного права. Принцип верховенства права. Принцип законності зв'язаності публічної адміністрації законом і підконтрольності їх суду. Принцип гласності. Принцип відповідальності. Принцип самостійності. Принципи, що притаманні певним сферам суспільних відносин.

ТЕМА 5. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ НОРМИ

Адміністративно-правова норма. Класифікація адміністративно-правових норм. Структура адміністративно-правових норм. Гіпотеза. Диспозиція. Санкція.

ТЕМА 6. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ВІДНОСИНИ.

Адміністративно-правові відносини у широкому розумінні. Дефініції адміністративно-правових відносин. Структура адміністративно-правових відносин. Об'єкти адміністративно-правових відносин. Суб'єкти адміністративно-правових відносин. Зміст адміністративно-правових відносин. Юридичні факти. Дії та події.

ТЕМА 7. ПОНЯТТЯ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ ДЖЕРЕЛ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА

Джерело адміністративного права. Нормативно-правовий акт. Конституція України як першоджерело адміністративного права. Основні джерела адміністративного права України. Кодекс України про адміністративні правопорушення. Кодекс адміністративного судочинства України.

ТЕМА 8. ПЕРЕХІДНИЙ СТАН ДЖЕРЕЛ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА

Джерела адміністративного права: історичний екскурс. Адміністративно-процедурний кодекс України: нагальність та необхідність прийняття. Джерела адміністративного права в Україні та Європейському Союзі.

ТЕМА 9. СУБ'ЄКТИ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА

Суб'єкти адміністративного права. Адміністративна правоздатність. Адміністративна дієздатність. Адміністративно-правовий статус особи. Потрійний адміністративно-правовий статус фізичної особи в адміністративному праві. Адміністративно-правовий статус приватної фізичної особи та його структура. Права та свободи людини і громадянина в Україні в адміністративному аспекті.

ТЕМА 10. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

Виконавча влада відповідно до теорії поділу влади. Орган виконавчої влади. Виконавча діяльність. Розпорядча діяльність. Компетентність органу виконавчої влади. Органи виконавчої влади. Адміністративно-правовий статус органів виконавчої влади.

Розділ II: Кримінальне право

ТЕМА 1. ПОНЯТТЯ І СИСТЕМА КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА

Поняття кримінального права як самостійної галузі права. Загальні та специфічні ознаки кримінального права, його предмет і метод правового регулювання. Визначення кримінального права як галузі права. Значення понять злочину і покарання у визначенні кримінального права.

Загальна характеристика нового Кримінального кодексу України, його основні концептуальні положення.

Завдання, функції та принципи кримінального права.

Завдання кримінального права.

Функції кримінального права як галузі права.

Охоронна функція кримінального права, її вираженість в КК і втіленість в кримінальній політиці.

Регулятивна функція, її прояви в нормах кримінального права.

Поняття принципів кримінального права. Найважливіші принципи кримінального права: відповідальність лише за вчинення суспільно-небезпечного діяння, передбаченого законом як злочин; відповідальність лише за наявності вини; особистий характер відповідальності; індивідуалізація кримінальної відповідальності та покарання.

Система кримінального права. Загальна і Особлива частини. Поняття і система Загальної частини.

Кримінальне право і суміжні галузі права. Конституція України та її значення для кримінального права. Кримінальне і адміністративне право. Кримінальне і кримінально-процесуальне право. Кримінальне і кримінально-виконавче право. Кримінальне право і міжнародне право.

Наука кримінального права як частина юридичної науки і одна із галузей суспільних наук. Зміст науки кримінального права.

Предмет і методи науки кримінального права. Зв'язок науки кримінального права із суміжними науками (кримінологією, юридичною статистикою, психологією, психіатрією, судовою медициною та ін.). методи науки кримінального права.

Основні завдання науки кримінального права.

Система курсу кримінального права як відповідної юридичної дисципліни.

ТЕМА 2. ЗАКОН ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Поняття закону про кримінальну відповідальність. Закон про кримінальну відповідальність як єдине джерело кримінального права, який ґрунтується на Конституції України та загальновизнаних принципах і нормах міжнародного права (ч.1 ст. 3 КК).

Закони України про кримінальну відповідальність як складові частини КК. Сконцентрованість законів про кримінальну відповідальність в КК України (ч. 2 ст. 3 КК).

Визначеність злочинності діяння, а також його караності та інших кримінально-правових наслідків тільки кримінальним кодексом України (ч. 3 ст. 3 КК).

Завдання та функції закону про кримінальну відповідальність. Завдання кримінального кодексу згідно зі ст. 1 КК. Функції закону про кримінальну відповідальність: охоронна, регулятивна, превентивна.

Структура Кримінального кодексу України. Загальна й Особлива частини КК, їх єдність і взаємозв'язок. Структура статей Особливої частини Кримінального кодексу. Диспозиції і санкції. Види диспозицій: проста, описова, бланкетна, відсильна, змішана (комбінована). Види санкцій: відносно-визначені, альтернативні, їх різновиди.

Тлумачення закону про кримінальну відповідальність: поняття і значення. Види тлумачення: залежно від суб'єкта, який роз'яснює закон; по прийомам (засобам) тлумачення; за обсягом (результатом) тлумачення.

Заборона застосування закону про кримінальну відповідальність за аналогією (ч. 4 ст. 3 КК).

ТЕМА 3. ЧИННІСТЬ ЗАКОНУ ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У ЧАСІ ТА ПРОСТОРІ

Чинність законів про кримінальну відповідальність у часі (ч. 2 ст. 4 КК). Вступ закону про кримінальну відповідальність у силу. Обов'язковість оприлюднення закону про кримінальну відповідальність як необхідна умова його застосування. Питання про час набрання законом чинності (ч. 1 ст. 4 КК).

Поняття часу вчинення правопорушення (ч. 3 ст. 4 КК). Обставини, внаслідок яких закон втрачає силу.

Зворотна сила закону про кримінальну відповідальність (ст. 5 КК). Поняття та види більш м'якого та більш суворого закону про кримінальну відповідальність. Межі зворотної сили закону про кримінальну відповідальність. Питання про зворотну силу так званого проміжного закону.

Принципи чинності закону про кримінальну відповідальність у просторі, що закріплені у Кримінальному кодексі України: територіальний, громадянства й універсальний.

Зміст територіального принципу чинності закону про кримінальну відповідальність (ст. 6 КК). Поняття території України. Поняття місця вчинення правопорушення.

Вирішення питання про кримінальну відповідальність за вчинення правопорушення на території України щодо осіб, які за чинним законодавством і міжнародними угодами не підсудні в кримінальних справах судам України (ч. 4 ст. 6 КК).

Зміст принципу громадянства. Вирішення питання про відповідальність громадян України та осіб без громадянства, що постійно проживають в Україні, які вчинили правопорушення за її межами (ст. 7 КК).

Зміст універсального принципу дії закону про кримінальну відповідальність. Особливості відповідальності іноземних громадян і осіб без громадянства, що не проживають постійно в Україні, які вчинили правопорушення за її межами (ст. 8 КК).

Правові наслідки засудження особи за межами України (ст. 9 КК).

Видача особи, яка обвинувачується у вчиненні злочину, та особи, яка засуджена за вчинення правопорушення (ст. 10 КК).

ТЕМА 4. ПОНЯТТЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ

Правопорушення як явище реальної дійсності, тобто як конкретний акт вольової поведінки людини.

Поняття правопорушення. Його історично мінливий характер.

Визначення поняття правопорушення: 1) формальне; 2) матеріальне; 3) формально-матеріальне. Їх сутність.

Суспільна небезпечність як матеріальна ознака правопорушення. Значення суспільної небезпечності. Протиправність як формальна ознака правопорушення. Співвідношення суспільної небезпечності і протиправності. Елементи правопорушення як явища реальної дійсності: об'єкт, суб'єкт, об'єктивна та суб'єктивна сторона. Поділ правопорушення на проступок і злочин.

Місце злочину в системі правопорушень. Критерії відмежування злочинів від інших правопорушень. Питання про відмежування злочинів від інших правопорушень у науці кримінального права.

Класифікація злочинів залежно від ступеня тяжкості. Критерії класифікації. Злочини невеликої тяжкості, середньої тяжкості, тяжкі й особливо тяжкі. Значення законодавчої категоризації злочинів (ст.12 КК).

ТЕМА 5. СКЛАД ПРАВОПОРУШЕННЯ

Поняття складу правопорушення і його значення. Вичерпний перелік складів правопорушень у чинному законодавстві. Проступок. Правопорушення. Співвідношення проступку і правопорушення.

Ознаки складу правопорушення. Ознаки складу правопорушення, які характеризують об'єкт, об'єктивну сторону, суб'єкт, суб'єктивну сторону як елементи складу правопорушення.

Ознаки конкретного, родового та загального складу правопорушення.

Поділ ознак загального складу правопорушення на обов'язкові та факультативні; значення такого поділу.

Види конкретних складів правопорушення.

ТЕМА 6. ОБ'ЄКТ ПРАВОПОРУШЕННЯ

Поняття об'єкту правопорушення. Дискусія відносно об'єкту правопорушення в науці кримінального права. Об'єкт правопорушення в реальній дійсності.

Безпосередній об'єкт правопорушення. Ознаки основного і додаткового безпосередніх об'єктів у конкретних складах правопорушень.

Ознаки об'єкту у родовому та загальному складу правопорушення (так звані родовий та загальний об'єкт).

Поняття предмету правопорушення та його місце в структурі складу злочину.

ТЕМА 7. ОБ'ЄКТИВНА СТОРОНА ПРАВОПОРУШЕННЯ

Поняття та ознаки об'єктивної сторони правопорушення. Ознаки складу правопорушення, які характеризують об'єктивну сторону. Поділ ознак об'єктивної сторони загального складу правопорушення на обов'язкові та факультативні. Значення об'єктивної сторони правопорушення.

Суспільно небезпечне діяння. Форми вираження діяння згідно зі ст. 11 КК: дія або бездіяльність. Сукупність ознак, якою визначається поняття діяння: суспільна небезпечність; протиправність; конкретний характер поведінки людини; свідомий акт поведінки людини; вольовий акт поведінки людини.

Поняття та ознаки дії. Класифікація дій: прості і складні; фізичні та інформаційні. Значення способу вчинення злочину. А також засобів і знаряддя для характеристики злочинної дії.

Бездіяльність. Умови кримінальної відповідальності за бездіяльність.

Непереборна сила, непереборний фізичний примус, психічний примус та їх значення для вирішення питання про кримінальну відповідальність за суспільно небезпечну дію або бездіяльність.

Суспільно небезпечні наслідки як ознака об'єктивної сторони злочину. Поняття суспільно-небезпечних наслідків. Розподіл цих наслідків, залежно від

характеру і обсягу шкоди, заподіяної діянням об'єкту, на наслідки у вигляді реальної шкоди і наслідки у виді створення загрози (небезпеки) заподіяння шкоди. Види суспільно небезпечних наслідків: матеріальні і нематеріальні; основні і додаткові.

Прийоми законодавчого опису злочинних наслідків. Склади злочинів з ознаками злочинних наслідків (так звані “матеріальні ” склади або злочини з “матеріальним” складом) і склади злочинів без ознак злочинних наслідків (так звані “формальні” склади або злочини з “формальним” складом). Значення суспільно небезпечних наслідків.

Причинний зв'язок між діянням (дією або бездіяльністю) і суспільно небезпечними наслідками. Поділ причинного зв'язку на необхідний та випадковий, безпосередній та опосередкований.

Місце, час, обстановка, спосіб, засоби та знаряддя вчинення правопорушення, їх значення для характеристики об'єктивної сторони правопорушення.

ТЕМА 8. СУБ'ЄКТ ПРАВОПОРУШЕННЯ

Поняття суб'єкту правопорушення, тобто особи, яка підлягає кримінальній відповідальності. Обов'язкові ознаки суб'єкту правопорушення відповідно ч. 1 ст. 18 КК.

Дискусія відносно визнання юридичних осіб, а також держави суб'єктами окремих правопорушень.

Спеціальний суб'єкт правопорушення Ч. 2 ст. 18 КК стосовно ознак спеціального суб'єкту правопорушення.

Осудність як обов'язкова ознака суб'єкту правопорушення. Формула осудності (ч. 1 ст. 19 КК).

Поняття неосудності за кримінальним правом. Формула неосудності за Кримінальним кодексом України (ч. 2 ст. 19 КК).

Критерії неосудності: медичний (біологічний) та юридичний (психологічний).

Ознаки медичного критерію неосудності: хронічне психічне захворювання, тимчасовий розлад душевної діяльності, недоумство, інший хворобливий стан психіки. Значення медичного критерію для визнання особи неосудною.

Ознаки юридичного критерію неосудності. Характеристика інтелектуальної та вольової ознак юридичного критерію неосудності та їх співвідношення.

Співвідношення юридичного та медичного критеріїв неосудності. Наслідки визнання особи неосудною.

Положення ч.3 ст.19 стосовно особи, яка вчинила правопорушення у стані осудності, але до постановлення вироку захворіла на психічну хворобу, що позбавляє її можливості усвідомлювати свої дії (бездіяльність) або керувати ними.

Поняття, критерії і наслідки визнання особи обмежено осудною (ст. 20 КК).

Кримінальна відповідальність за правопорушення, вчинені у стані сп'яніння внаслідок вживання алкоголю, наркотичних засобів або інших одурманюючих речовин (ст. 21 КК).

Вік, з якого може наставати кримінальна відповідальність (ст. 22 КК). Загальний та знижений вік кримінальної відповідальності. Критерії встановлення в законі зниженого віку кримінальної відповідальності.

ТЕМА 9. СУБ'ЄКТИВНА СТОРОНА ПРАВОПОРУШЕННЯ

Поняття та ознаки суб'єктивної сторони правопорушення. Ознаки складу правопорушення, які характеризують суб'єктивну сторону. Поділ ознак суб'єктивної сторони загального складу правопорушення на обов'язкові та факультативні. Значення суб'єктивної сторони правопорушення.

Поняття та форми вини згідно зі ст.23 КК. Зміст, сутність та ступінь вини. Неприпустимість об'єктивного ставлення. Співвідношення вини та винності.

Умисел і його види (ч. 1 ст. 24 КК).

Поняття прямого умислу (ч. 2 ст. 24 КК). Інтелектуальні ознаки та вольова ознака прямого умислу.

Поняття непрямого умислу (ч. 3 ст. 24 КК). Інтелектуальні ознаки та вольова ознака непрямого умислу.

Відмінність непрямого умислу від прямого. Спеціальні види умислу, їх характеристика і значення.

Необережність та її види (ч. 1 ст. 25 КК).

Злочинна самовпевненість, її інтелектуальна та вольова ознаки (ч. 2 ст. 25 КК). Відмежування злочинної самовпевненості від непрямого умислу.

Злочинна недбалість, її інтелектуальна та вольова ознаки (ч. 3 ст. 25 КК).

Випадок (казус) як невинне заподіяння суспільно небезпечних наслідків; його відміна від злочинної недбалості.

Змішана (подвійна, складна) форма вини і її значення для кваліфікації правопорушення.

Мотив і мета як факультативні ознаки суб'єктивної сторони складу правопорушення. Значення мотиву і мети та їх вплив на кримінальну відповідальність і покарання.

Помилка, її поняття та види. Юридична помилка, її види і вплив на кримінальну відповідальність. Фактична помилка, її види і вплив на кримінальну відповідальність. Випадки, які приєднуються до помилок: помилка щодо особи потерпілого; відхилення дії чи удару.

ТЕМА 10. СТАДІЇ ВЧИНЕННЯ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Поняття і види стадій вчинення правопорушення.

Закінчене та незакінчене правопорушення (ст. 13 КК). Поняття закінченого правопорушення (ч.1 ст. 13 КК). Єдність об'єктивної та суб'єктивної сторін у закінченому правопорушенні. Момент закінчення правопорушення з так званими "матеріальним", "формальним" та усіченим складом.

Поняття і види незакінченого правопорушення (ч. 2 ст. 13 КК).

Поняття готування до правопорушення, його об'єктивні та суб'єктивні ознаки (ч. 1 ст. 14 КК). Види готування до правопорушення: підшукування засобів чи знарядь для вчинення правопорушення; пристосування засобів чи знарядь для вчинення правопорушення; підшукування співучасників; змова на вчинення правопорушення; усунення перешкод; інше умисне створення умов для вчинення правопорушення. Кримінально-правова оцінка готування до правопорушення невеликої тяжкості (ч. 2 ст. 14 КК). Відмежування готування до правопорушення від виявлення умислу.

Поняття замаху на правопорушення, його об'єктивні та суб'єктивні ознаки (ч. 1 ст. 15 КК). Види замаху на злочин.

Поняття і ознаки закінченого замаху на вчинення правопорушення (ч. 2 ст. 15 КК) і незакінченого замаху на вчинення правопорушення (ч. 3 ст. 15 КК). Непридатний замах на злочин: замах на непридатний об'єкт і замах із непридатними засобами. Відмежування замаху на правопорушення від закінченого правопорушення. Кримінальна відповідальність за незакінчене правопорушення (ст. 16 КК). Підстави кримінальної відповідальності за незакінчене правопорушення. Кваліфікація незакінченого правопорушення

Добровільна відмова при незакінченому правопорушенні (ст. 17 КК). Поняття добровільної відмови від вчинення правопорушення і її ознаки. Мотиви добровільної відмови. Стадії вчинення правопорушення, на яких можлива добровільна відмова від правопорушення. Правові наслідки добровільної відмови від правопорушення (ч. 2 ст. 17 КК).

Діяльне каяття при вчиненні правопорушенні: поняття і види. Відмінність діяльного каяття від добровільної відмови від вчинення правопорушення.

ТЕМА 11. КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ТА ЇЇ ПІДСТАВИ

Поняття кримінальної відповідальності. КК України про кримінальну відповідальність. Розуміння про кримінальну відповідальність у науці кримінального права.

Кримінальна відповідальність як один із видів юридичної відповідальності. Визначальні ознаки кримінальної відповідальності. Визначення кримінальної відповідальності.

Відображення у кримінальній відповідальності факту реальної взаємодії особи, яка вчинила злочин, і спеціальних органів держави в межах кримінально-правових відносин. Кримінально-правові відносини: їх юридичний зміст, суб'єкти та об'єкт. Момент виникнення і закінчення кримінальної відповідальності. Форми реалізації кримінальної відповідальності.

Підстави кримінальної відповідальності. Філософське обґрунтування кримінальної відповідальності особи, яка вчинила правопорушення. Питання про свободу волі у кримінальному праві. Зовнішні та внутрішні обставини, які впливають на поведінку особи.

Єдина підстава кримінальної відповідальності стосовно ч. 1 ст. 2 КК. Фактична і юридична сторона в межах єдиної підстави кримінальної відповідальності. Матеріальна (єдина) і процесуальна (ч. 2 ст. 2 КК) підстави кримінальної відповідальності.

Відповідність положення ч. 3 ст. 2 КК вимогам ч. 1 ст. 61 Конституції України.

ТЕМА 12. СПІВУЧАСТЬ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВОПРУШЕННІ

Законодавче поняття співучасті у злочині (ст. 26 КК).

Об'єктивні та суб'єктивні ознаки співучасті.

Види співучасників згідно зі ст. 27 КК України. Законодавче визначення виконавця (співвиконавця), передбачене ч. 2 ст. 27 КК.

Організатор вчинення злочину, його поняття і види (ч. 3 ст. 27 КК). Об'єктивна та суб'єктивна сторона дій організатора.

Підбурювач (ч. 4 ст. 27 КК). Характеристика дій підбурювача з об'єктивної та суб'єктивної сторони.

Пособник (ч. 5 ст. 27 КК). Характеристика дій пособника з об'єктивної та суб'єктивної сторони. Види пособництва: фізичне та інтелектуальне, їх зміст.

Форми співучасті: поняття та критерії поділу.

Поділ форм співучасті за об'єктивними ознаками: проста співучасть; складна співучасть (співучасть з розподілом ролей).

Поділ форм співучасті за суб'єктивними ознаками, тобто за стійкістю суб'єктивних зв'язків, стійкістю умислу (ст. 28 КК): вчинення злочину групою осіб (ч. 1 ст. 28 КК); вчинення злочину групою осіб за попередньою змовою (ч. 2 ст. 28 КК); вчинення злочину організованою групою (ч. 3 ст. 28 КК); вчинення злочину злочинною організацією (ч. 4 ст. 28 КК).

Кримінальна відповідальність співучасників (ст. 29 КК). Особливості кримінальної відповідальності організаторів та учасників організованої чи злочинної організації (ст. 30 КК).

Спеціальні питання відповідальності за співучасть: співучасть у злочинах із спеціальним суб'єктом; провокація злочину; ексцес виконавця; невдале підбурювання або пособництво. Добровільна відмова співучасників відповідно ст. 31 КК.

Причетність до правопорушення. Поняття і види причетності на підставі положень частин 6 і 7 ст. 27 КК. Визначення можливості чи неможливості кваліфікації злочину у формі співучасті за дії чи бездіяльність у вигляді неповідомлення про злочин (ч. 7 ст. 27 КК).

ТЕМА 13. ПОВТОРНІСТЬ, СУКУПНІСТЬ ТА РЕЦИДИВ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Повторність, сукупність та рецидив кримінальних правопорушення як види множинності.

Одиничне правопорушення як структурний елемент множинності. Види одиничних правопорушень: прості та ускладнені (триваючі, продовжувані та складні (складені) кримінальні правопорушення).

Види множинності. Повторність та її ознаки. Види повторності: повторність правопорушення, яка не пов'язана з засудженням (фактична повторність), та повторність, яка пов'язана з засудженням (рецидив).

Види фактичної повторності: повторність тотожних (ч. 1 ст. 32 КК) та однорідних правопорушень (ч. 3 ст. 32 КК). Кваліфікація повторності тотожних та однорідних правопорушень. Відмежування повторності тотожних правопорушень від продовжуваних (ч. 2 ст. 32 КК). Умови відсутності повторності злочинів (ч. 4 ст. 32 КК).

Сукупність правопорушень та її ознаки (ч. 1 ст. 33 КК). Види сукупності: ідеальна та реальна сукупність. Відмежування ідеальної сукупності від одиничного правопорушення. Відмежування сукупності від конкуренції норм. Кваліфікація правопорушення при ідеальній та реальній сукупності (ч. 2 ст. 33 КК). Значення сукупності для кваліфікації та призначення покарання. Повторність та реальна сукупність правопорушення.

Поняття рецидиву правопорушення (ст. 34 КК). Ознаки рецидиву. Види рецидиву: загальний та спеціальний; простий та складний (багаторазовий); пенітенціарний та рецидив тяжких і особливо тяжких злочинів. Кваліфікація рецидиву правопорушення.

Правові наслідки повторності, сукупності та рецидиву (ст. 35 КК).

ТЕМА 14. ОБСТАВИНИ, ЩО ВИКЛЮЧАЮТЬ КРИМІНАЛЬНУ ПРОТИПРАВНІСТЬ ДІЯННЯ

Поняття обставин, що виключають злочинність діяння. Види обставин, які передбачені новим Кримінальним кодексом України. Загальні ознаки обставин, що виключають злочинність діяння.

Поняття необхідної оборони відповідно до ч. 1 ст. 36 КК та її наукове визначення. Право на необхідну оборону як природне, невідчужуване, абсолютне право людини. Відповідність закріпленого в ст. 36 КК права на необхідну оборону конституційному положенню про те, що кожен може захищати своє життя і здоров'я, життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань (ч. 3 ст. 27 Конституції України). Не пов'язаність наявності права на необхідну оборону з наявністю для особи можливості звернутися за допомогою до інших осіб чи органів влади (ч. 2 ст. 36 КК).

Поняття та елементи підстави необхідної оборони. Ознаки необхідної оборони, визначені у ст. 36 КК, які характеризують: мету оборони; спрямованість (об'єкт) заподіяння шкоди; характер дій того, хто захищається; своєчасність оборони; співрозмірність оборони по небезпечності посягання і обстановці захисту.

Перевищення меж (ексцес) необхідної оборони (ч. 3 ст. 36 КК). Види ексцесів оборони. Відповідальність за ексцес оборони.

Спеціальні види необхідної оборони: оборона особи, яка через сильне душевне хвилювання, викликане суспільно небезпечним посяганням, не могла оцінити відповідність заподіяної нею шкоди небезпечності посягання чи обстановці захисту (ч. 4 ст. 36 КК); оборона від нападу озброєної особи або нападу групи осіб, а також від протиправного насильницького вторгнення у житло чи інше приміщення (ч. 5 ст. 36 КК); уявна оборона (ст. 37 КК).

Поняття і ознаки уявної оборони. Вирішення питання про відповідальність при уявній обороні.

Затримання особи, яка вчинила кримінальне правопорушення як обставина, що виключає злочинність діяння. Поняття правомірного затримання злочинця потерпілим або іншими особами (ч. 1 ст. 38 КК). Підстава затримання злочинця. Ознак, що характеризують правомірність затримання злочинця: мета затримання; особа, яка підлягає затриманню; характер дій при затриманні; необхідність заподіяння шкоди; спів розмірність шкоди, заподіяної злочинцю при його затриманні.

Перевищення заходів, необхідних для затримання злочинця: поняття, ознаки та види. Відповідальність за перевищення заходів необхідних для затримання злочинця (ч. 2 ст. 38 КК).

Поняття крайньої необхідності відповідно до ч. 1 ст. 39 КК та її наукове визначення. Субсидіарний (додатковий) характер права на заподіяння шкоди в стані крайньої необхідності.

Поняття та елементи підстави крайньої необхідності.

Ознаки діяння, що вчинюється у стані крайньої необхідності: мета крайньої необхідності; спрямованість (об'єкт) заподіяння шкоди; характер дій; своєчасність заподіяння шкоди; межі заподіяння шкоди.

Перевищення меж (ексцес) крайньої необхідності (ч. 2 ст. 39 КК). Відповідальність за ексцес крайньої необхідності. Умови, при яких особа не підлягає кримінальній відповідальності за перевищення меж крайньої необхідності (ч. 3 ст. 39 КК).

Відмінність крайньої необхідності від необхідної оборони.

Фізичний або психічний примус. Непереборний фізичний примус як обставина, що виключає злочинність діяння (ч. 1 ст. 40 КК). Питання про кримінальну відповідальність особи за заподіяння шкоди у випадку переборного фізичного примусу або психічного примусу (ч. 2 ст. 40 КК).

Виконання законного наказу або розпорядження як обставина, що виключає злочинність діяння (ч. 1 ст. 41 КК). Критерії визнання наказу або розпорядження законними (ч. 2 ст. 41 КК).

Кримінально-правові наслідки невиконання чи виконання явно злочинного наказу або розпорядження (ч. 3 і 4 ст. 41 КК). Відповідальність у випадку якщо особа не усвідомлювала і не могла усвідомлювати злочинного характеру наказу чи розпорядження (ч. 5 ст. 41 КК).

Виправданий ризик як обставина, що виключає злочинність діяння. Підстави та ознаки виправданого ризику відповідно до ст. 42 КК. Умови невизнання ризику виправданим (ч. 3 ст. 42 КК). Відповідальність за ексцес ризикованого діяння.

Виконання спеціального завдання з попередження чи розкриття злочинної діяльності організованої групи чи злочинної організації як обставина, що виключає злочинність діяння (ч. 1 ст. 43 КК). Підстава і ознаки правомірності заподіяння шкоди: поняття та види (ч. 2 ст. 43 КК). Відповідальність за перевищення меж заподіяння шкоди відповідно до ч. 3 ст. 43 КК.

ТЕМА 15. ПОКАРАННЯ ТА ЙОГО ВИДИ

Поняття покарання в Кримінальному кодексі (ч. 1 ст. 50 КК). Значення та ознаки покарання.

Мета покарання. Питання про мету покарання в науці кримінального права. Мета покарання відповідно до ч. 2 ст. 50 КК України.

Поняття та ознаки системи покарань. Види покарань, які містить в собі система покарань, встановлена в ст. 51 КК (12 видів).

Поняття і значення класифікації покарань.

Класифікація покарань за порядком призначення покарань (ст. 52 КК): основні покарання; додаткові покарання; покарання, що можуть призначатися і як основні, і як додаткові.

Класифікація покарань за суб'єктом, до якого застосовується покарання: основні та спеціальні покарання.

Класифікація покарань за можливістю визначення строку покарання: строкові та безстрокові покарання.

Наслідки ухилення від покарання, призначеного вироком суду (ч. 5 ст. 52 КК).

ТЕМА 16. ПРИЗНАЧЕННЯ ПОКАРАННЯ

Поняття законної підстави для призначення покарання. Принципи призначення покарання: законність покарання; визначеність покарання в судовому вирокі; обґрунтованість і обов'язковість його мотивування у вирокі; гуманність покарання; індивідуалізація покарання.

Загальні засади призначення покарання. Критерії загальних засад призначення покарання відповідно до ст. 65 КК: 1) у межах, встановлених у санкції статті Особливої частини КК, що передбачає відповідальність за вчинений злочин; 2) відповідно до положень Загальної частини КК; 3) враховуючи ступінь тяжкості вчиненого злочину, особу винного та обставин, що пом'якшують та обтяжують покарання; 4) враховуючи необхідність і достатність покарання для виправлення особи та попередження нових злочинів.

Загальна характеристика та значення для призначення покарання обставин, що пом'якшують (ст. 66 КК) і обтяжують (ст. 67 КК) покарання, їх види та характеристика. Межі врахування судом при призначенні покарання обставин, які пом'якшують та обтяжують покарання.

Призначення покарання за незакінчений злочин (ч. 1 ст. 68 КК). Урахування ступеню тяжкості вчиненого діяння, ступеню здійснення злочинного наміру та причин, внаслідок яких злочин не було доведено до кінця.

ТЕМА 17. ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ПОКАРАННЯ ТА ЙОГО ВІДБУВАННЯ

Поняття звільнення від покарання, його підстави, умови та види відповідно до ч. 1 ст. 74 КК. Відмінність між звільненням від покарання і звільненням від кримінальної відповідальності.

Звільнення від покарання у разі прийняття нового закону (ч. 2,3 ст. 74 КК).

Звільнення від покарання у зв'язку з втратою особою суспільної небезпечності (ч. 4 ст. 74 КК).

Звільнення від відбування покарання з випробуванням, його види.

Звільнення від відбування покарання з випробуванням за ст. 75 КК.

Підстави та умови його застосування. Іспитовий строк, його тривалість та значення. Обов'язки, які покладає суд на особу, звільнену від відбування покарання з випробуванням (ст. 76 КК). Застосування додаткових покарань у разі звільнення від відбування основного покарання з випробуванням (ст. 74 КК). Контроль за поведінкою засуджених, звільнених від відбування покарання з випробуванням. Правові наслідки звільнення від відбування покарання з випробуванням (ч. 1 ст. 78 КК). Підстави скасування звільнення від відбування з випробуванням та його наслідки (ч. 2,3 ст. 74 КК).

ТЕМА 18. СУДИМОСТЬ, ЇЇ ПОГАШЕННЯ ТА ЗНЯТТЯ

Поняття і значення судимості. Правові наслідки судимості (ч. 1,2 ст. 88 КК). Особи, які визнаються такими, що не мають судимості (ч. 3,4 ст. 88 КК).

Види припинення судимості.

Погашення судимості. Строки погашення судимості (ст. 89 КК). Обчислення строків погашення судимості (ст. 90 КК). Наслідки вчинення нового злочину протягом цих строків (ст. 90 КК).

Зняття судимості та умови його застосування (ст. 91 КК). Відміна зняття судимості від її погашення. Види зняття судимості.

ТЕМА 19. ПРИМУСОВІ ЗАХОДИ МЕДИЧНОГО ХАРАКТЕРУ ТА ПРИМУСОВЕ ЛІКУВАННЯ

Поняття та мета примусових заходів медичного характеру (ст. 92 КК). Підстави їх застосування.

Особи, до яких застосовуються примусові заходи медичного характеру (ст. 93 КК).

Види примусових заходів медичного характеру та критерії їх призначення (ст. 94 КК). Продовження, зміна та припинення застосування примусових заходів медичного характеру (ст. 95 КК). Зарахування часу застосування примусових заходів медичного характеру в строк покарання.

Примусове лікування (ст. 96 КК). Мета та підстави його застосування. Особи, до яких застосовується примусове лікування.

ТЕМА 20. ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ТА ПОКАРАННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ

Особливості кримінальної відповідальності неповнолітніх як вияв гуманізму кримінального законодавства України.

Звільнення неповнолітніх від кримінальної відповідальності із застосуванням примусових заходів виховного характеру. Підстави такого звільнення.

Види примусових заходів виховного характеру та особливості їх призначення. Наслідки ухилення неповнолітнього від застосування до нього примусових заходів виховного характеру.

Види покарань, які застосовуються до неповнолітніх, особливості їх застосування (ст. 98-102 КК).

Особливості призначення покарання неповнолітнім (ст. 103 КК).
Призначення позбавлення волі неповнолітнім за сукупністю злочинів або вироків.

Особливості застосування до неповнолітніх звільнення від відбування покарання з випробуванням (ст. 104 КК).

Особливості звільнення неповнолітніх від кримінальної відповідальності та відбування покарання у зв'язку із закінченням строків давності (ст. 106 КК).

Особливості умовно-дострокового звільнення від покарання осіб, які вчинили злочини у віці до 18-ти років (ст. 107 КК).

Особливості погашення та зняття судимості щодо осіб, які вчинили злочин у віці до 18-ти років (ст. 108 КК).

3. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА ФАХОВЕ ВСТУПНЕ ВИПРОБУВАННЯ

До розділу I «Адміністративне право»:

1. Предмет адміністративного права.
2. Метод адміністративного права.
3. Адміністративне право як галузь, наука та навчальна дисципліна.
4. Наука адміністративного права.
5. Періоди розвитку адміністративного права України як галузі загального права.
6. Особливості розвитку адміністративного права України у ХХ ст.
7. Сучасне адміністративне право.
8. Концепція розвитку адміністративного права.
9. Система адміністративного права України.
10. Роль адміністративного права в правовій системі України.
11. Зв'язок адміністративного права України з іншими галузями права України.
12. Особлива частина адміністративного права.
13. Загальна частина адміністративного права.
14. Загальні та спеціальні принципи адміністративного права.
15. Адміністративно-правова норма.
16. Класифікація адміністративно-правових норм.
17. Структура адміністративно-правових норм.
18. Гіпотеза, диспозиція, санкція у адміністративно-правових нормах та їх особливості.
19. Виконавча влада відповідно до теорії поділу влад.
20. Дефініції адміністративно-правових відносин.
21. Структура адміністративно-правових відносин.
22. Об'єкти адміністративно-правових відносин.
23. Суб'єкти адміністративно-правових відносин.
24. Зміст адміністративно-правових відносин.
25. Юридичні факти. Дії та події.
26. Джерело адміністративного права.
27. Адміністративна правоздатність. Адміністративна дієздатність.
28. Конституція України як першоджерело адміністративного права.
29. Кодекс України про адміністративні правопорушення.
30. Кодекс адміністративного судочинства України.

До розділу II «Кримінальне право»:

1. Поняття кримінального права, як галузі права.
2. Предмет та метод правового регулювання в кримінальному праві.
3. Завдання та принципи кримінального права.
4. Закон про кримінальну відповідальність: поняття та структура.
5. Поняття норми кримінального закону та її структура.

6. Поняття та види диспозиції.
7. Поняття та види санкції.
8. Поняття та ознаки правопорушення.
9. Класифікація правопорушень.
10. Малозначність діяння.
11. Стадії вчинення кримінального правопорушення.
12. Добровільна відмова від вчинення кримінального правопорушення.
13. Поняття та структура складу кримінального правопорушення.
14. Співвідношення понять «склад злочину» та «злочин».
15. Елементи складу кримінального правопорушення.
16. Види складів кримінального правопорушення.
17. Поняття об'єкту кримінального правопорушення.
18. Проступок в системі кримінального права
19. Предмет кримінального правопорушення та потерпілий.
20. Об'єктивна сторона складу кримінального правопорушення: поняття та ознаки.
21. Обов'язкові ознаки об'єктивної сторони, їх поняття.
22. Факультативні ознаки об'єктивної сторони.
23. Суб'єкт кримінального правопорушення, його ознаки.
24. Поняття та критерії осудності, обмеженої осудності та неосудності.
25. Вчинення кримінального правопорушення у стані сп'яніння.
26. Суб'єктивна сторона складу кримінального правопорушення: поняття та ознаки.
27. Вина та її форми.
28. Умисел, його види.
29. Поняття необережності та її види.
30. Мотив і мета кримінального правопорушення.

3. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Література до розділу I «Адміністративне право»

Базова (основна) література:

1. Конституція України від 28 червня 1996 року // Відомості Верховної Ради України. - 1996. - №30.- Ст.141 (із змінами та доповненнями).
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення // Відомості Верховної Ради УРСР. 1984. № 51. Ст. 1122. (з змінами та доповненнями)
3. Кодекс адміністративного судочинства : Закон від 6 липня 2005 року. № 2747-IV. Відомості Верховної Ради України. 2005 р. № 35. ст. 446. (із змінами та доповненнями)
4. Адміністративне право: підручник. - Харків : Право, 2020. 392 с.
5. Адміністративне право України. Повний курс : підручник. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2019. -520 с.
6. Адміністративне право України. Повний курс : підручник / В. Галуцько, П. Діхтієвський, О. Кузьменко та ін. ; за ред. В. Галуцька, О. Правоторової. – Видання третє. – Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2020. – 584 с.
7. Адміністративне право [Текст] : навч. посіб. для здобувачів вищ. освіти / [Ю. П. Битяк та ін.]. - 3-тє вид., допов. та перероб. - Харків : Право, 2018. 183,
8. Єщук О.М. Адміністративно-правова охорона: теорія, практика та перспективи розвитку: монографія / Херсон.: Грінь Д.С. 2017. 396 с.

Допоміжна література:

1. Стратонов В.М., Галуцько В.М., Новікова М.М., Зубенко В.В. Правознавство. Херсон: Грінь Д.С., 2015. 320 с.
2. Єщук О. М. Адміністративно-правова охорона: теорія, практика та перспективи розвитку. монографія. Херсон: Грінь Д. С., 2017. 396 с.
3. Єщук О. М. Механізм адміністративно-правового регулювання. Митна справа. 2011. № 3 (75), частина 2. С. 264-267.
4. Правоторова О.М. Адміністративно-правова охорона: сучасні юрислінгвістичні аспекти. Право і суспільство. 2019. № 5.
5. Правоторова О.М. Форми адміністративної діяльності публічної адміністрації в механізмі адміністративно-правової охорони. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2019. № 5.
6. Правоторова О.М. Деякі особливості інституту медіації як засобу досудового врегулювання адміністративно-правових спорів. Право та державне управління. 2019. № 3.
7. Правоторова О.М. Адміністративно-правова охорона здоров'я: теоретичні аспекти. Науковий вісник публічного та приватного права. 2019. Випуск 3. С. 123-127.
8. Правоторова О.М. Новітня модель адміністративно-правової охорони. Прикарпатський юридичний вісник. 2018. Випуск 1. Том 3. С. 145-150.
9. Правоторова О.М. Методи адміністративної діяльності публічної адміністрації в механізмі адміністративно-правової охорони. Актуальні проблеми держави і права. 2019. № 83.

10. Правоторова О.М. Міжнародні стандарти адміністративно-правової охорони. Прикарпатський юридичний вісник. 2019. № 2.

Література до розділу II «Кримінальне право»

Базова (основна) література:

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, ст. 141 в ред. від 21.02. 2019 р.
2. Кримінальний кодекс України // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 25-26, ст.131, в ред. від 26.02.2019 р.

Допоміжна література:

3. Стратонов В.М. Сотула О.С. Кримінальне право України. Загальна та особлива частина/за заг. ред. Стратонова В.М. К.: Вид-во «Істина», 2007. 400 с.
4. Буняк Валерій Сергійович. Європейська конвенція з прав людини та кримінальне право : наук.-практ. посіб. / В. С. Буняк; відп. ред. В. С. Ковальський. Київ : Юрінком Інтер, 2020. 153 с.
5. Кримінальне право України. Загальна частина : підручник. - 6-те вид., переробл. і доп. Харків : Право, 2020. 584 с.
6. Тютюгін, Володимир Ілліч. Кримінальне право України. Загальна частина : посіб. для підгот. до заліків та іспитів / В. І. Тютюгін , О. Д. Комаров, М. А. Рубашенко ; відп. ред. проф. В. І. Тютюгін. - 3-те вид., перероб. і допов. - Харків : Право, 2019. 222 с.
7. Кримінальне право України (Загальна частина) : зб. задач, практикум / [уклад.: К. В. Катеринчук, О. Л. Беспаль, І. О. Мороз] ; Тавр. нац. ун-т ім. В.І.Вернадського, Навч.-наук. гуманіт. ін-т, Каф. спец.-прав. дисциплін. - Київ : Ліра-К, 2019. 79 с.
8. Кримінальне право України. Загальна частина: навчальний посібник Харків: Право, 2019. 480 с.

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ:

1. Законодавство України. Сайт Верховної Ради України. URL://zakon1.rada.gov.ua.
2. Сайт Президента України. URL: http:// president.gov.ua.
3. Урядовий портал. Сайт Кабінету Міністрів України. URL: http://kmu.gov.ua.
4. Правознавець. Електронна бібліотека юридичної літератури. URL:http://pravoznavec.com.ua.
5. Радник. Український юридичний портал. URL:http:// radnuk.info.
6. Юридичні послуги Online. URL: http:// yurist-online.com.

Бібліотечний фонд ХДУ:

- Бази даних власної генерації, що мають постійний безкоштовний повнотекстовий доступ в мережі Інтернет (відкритий доступ):
- Електронний каталог eLibrary (<http://elibrary.kspu.edu/>);
- Електронний архів-репозитарій наукових публікацій працівників та студентів Херсонського державного університету **eKhSUIR** (<http://ekhsuir.kspu.edu/>).

Доступ в локальній мережі університету з усіх IP – адрес:

- **Web of Science**
(<http://www.kspu.edu/About/DepartmentAndServices/Library.aspx>);
- **Scopus**
(<http://www.kspu.edu/About/DepartmentAndServices/Library.aspx>);
- **Springer Link**
(<http://www.kspu.edu/About/DepartmentAndServices/Library.aspx>).

Організація доступу до відкритих інформаційних ресурсів (корисні посилання на Web-сторінці Наукової бібліотеки).

- **Українські журнали в SCOPUS та Web of Science**
(<http://www.kspu.edu/About/DepartmentAndServices/Library/2013Academics/2013UJSc.aspx>)
- **Іноземні електронні ресурси вільного доступу**
(<http://www.kspu.edu/About/DepartmentAndServices/Library/2013Academics/2013FreeAccess.aspx>)
- **Фахові періодичні видання**
http://www.kspu.edu/About/DepartmentAndServices/Library/Info_2017/2017_Periodika.aspx
- **Українські Інтернет-ресурси**
http://www.kspu.edu/About/DepartmentAndServices/Library/Info_2017/2017_link.aspx

4. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Оцінювання знань з фахового вступного випробування з адміністративного та кримінального права здійснюється за критеріями «**рекомендовано** (оцінюється за шкалою від 121 до 200 балів)» / «**не рекомендовано** (оцінюється за шкалою від 0 до 120 балів)».

Характеристики критеріїв оцінювання знань	Сума балів
<p>Вступник має глибокі, міцні і системні знання з усіх розділів програми фахового вступного випробування з адміністративного та кримінального права.</p> <p>Вступник, надав повну, у логічно правильній послідовності відповідь, яка свідчить про всебічні, систематизовані та глибокі знання матеріалу; демонструє здатність вступника вільно оперувати здобутими знаннями: диференціювати та інтегрувати їх, відтворювати та аналізувати отриману інформацію, робити обґрунтовані висновки та узагальнення, виявляти й відстоювати власну позицію, переконливо висловлювати думку та чітко формулювати відповідь.</p>	191-200
<p>Вступник має ґрунтовні знання з усіх розділів програми фахового вступного випробування з адміністративного та кримінального права, але може допустити деякі незначні понятійні неточності у формулюваннях та класифікації.</p> <p>Вступник надав досить повну, без суттєвих неточностей, у логічно правильній послідовності відповідь, яка свідчить про ґрунтовні та систематизовані знання матеріалу навчальної дисципліни; демонструє здатність вступника впевнено оперувати здобутими знаннями: відтворювати та аналізувати отриману інформацію, пояснювати основні закономірності, робити висновки, чітко висловлювати думку та формулювати відповідь.</p>	181-190
<p>Вступник має знання з усіх розділів програми фахового вступного випробування з усіх розділів програми фахового вступного випробування з адміністративного та кримінального права, але допускає помилки у визначенні комплексу базових термінів.</p> <p>Вступник, надав не зовсім повну, із неточностями та окремими незначними помилками, в основному у правильній послідовності відповідь, яка свідчить про задовільні знання матеріалу програми, демонструє здатність вступника відтворювати основний матеріал програми відповідно до поставленого питання.</p>	161-180
<p>Вступник знає основні питання з усіх розділів програми фахового вступного випробування з адміністративного та кримінального права, має уявлення про комплекс базових адміністративно-правових та кримінально-правових явищ та інститутів, їх зміст та</p>	141-160

<p>ознаки, критерії класифікації та типології, джерела, але допускає помилки у їх порівнянні та аналізі.</p> <p>В цілому знання мають загальний, неглибокий і несистемний характер. Має деякі прогалини в теоретичному курсі та практичних вміннях. Логіка відповіді побудована недостатньо чітко. Відповіді на питання в цілому дані правильно, однак неповно. Базова термінологія з курсу кримінального права та кримінального процесу в цілому засвоєна.</p> <p>Вступник не вміє самостійно аналізувати, робити висновки, проте здатний вирішувати завдання за зразком. Володіє елементарними вміннями навчальної діяльності в сфері кримінального права та кримінального процесу.</p>	
<p>Усі розділи програми фахового вступного випробування з адміністративного та кримінального права в цілому системно не засвоєно, наявні суттєві прогалини в змісті наукової термінології, відповіді вступника, а не підкріплені загальнотеоретичними положеннями.</p> <p>Вступник, надав фрагментарну, із суттєвими неточностями та принциповими помилками відповідь, яка свідчить про неповноту знань основного матеріалу програми, демонструє наявність у вступника утруднень при відтворенні інформації відповідно до поставленого питання. Замість чіткого термінологічного визначення пояснює теоретичний матеріал на побутовому рівні.</p>	121-140
<p>Вступник має фрагментарні знання та не володіє термінологією з курсу адміністративного та кримінального права, оскільки понятійний апарат не сформований. Не вміє викласти програмний матеріал. Мова невиразна, обмежена, розкриття основних процесів та понять відбувається на побутовому рівні. Практичні навички на рівні розпізнавання. Вступник у відповіді демонструє суттєві помилки у відповідях на питання, незнання основних фундаментальних положень.</p>	0-120

Затверджено на засіданні кафедри національного, міжнародного права та правоохоронної діяльності

Протокол № 11 від « 05 » квітня 2022 року

Укладач програми:

_____ В.М. Стратонов,
професор кафедри національного,
міжнародного права та правоохоронної
діяльності, доктор юридичних наук,
професор